

	Iktatószám	Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás
				Tárgy 614.441
	Szerző			Hely
	Cím Különszoba			Idő 4 1911 6
	Forrás: Az Est			Személy
	Bp.	1911	VIII/1	Helyszám
	(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	

Különszoba

képe a kórházban, vagy sem, most a kérdés. A terv az, hogy tekintettel a nagy kórházszükségre, a különszobákat, a miket megfelelő díjazás ellenében középosztálybeli betegek számára tartottak fenn, engedjék át szintén a jelentkező szegény betegeknek. És majd ha fölépülnek az új kórházak, akkor építenek egyet csupa különszobával a jobb módú betegek számára, egy olyan hatóságai szanatóriumot.

A terv szép, de egyelőre csak terv. Addig is, míg valósággá válik, még sok víz lefolyik a Dunán és sok pénz folyik ki a főváros pénztárából. Telekvásárlásokra, meg más ilyenekre. Kórházra nincs pénz, a kórháztervek még reménységeknél is távoliak.

Ellenben a betegség nem szünetel addig, a míg a főváros pénzt szerez magának olyan luxusra is, mint a kórház. Az emberek betegek lesznek addig is és betegek lesznek a középosztályhoz tartozók. A kiknek kín és gyötrelmek, nevelésüknél és intelligenciájuknál fogva, egy teremben tizenkettőmagukkal fekszenek. A kiknek gyógyulásuk

rovására menne a közös kórtérre. A kik azt az összeget, a mit különszobáért kell fizetni, meg tudják adni és szívesen is fizetik, de a kik nem fizethetik azokat a hallatlan árakat, a miket ma a magán-szanatóriumok követelnek. A kik egy ágyért és egy csirkecombért nem fizethetnek husz és harminc koronákat, de mégis a maguk szobájában akarnak fekszeni betegségük alatt.

A külön szoba nem luxus; intelligens embernek életszükséglete még egészséges korában is, nem hogy betegsége alatt. Joga van hozzá, ha megfizeti a velejáró többköltséget. Azért, hogy a főváros elmulasztotta leteleltetését, polgárai egészségéről gondoskodni, kórházakat építeni, azért nem lehet a szegény intelligenciát büntetni.

A szegény középosztály ugyanis az, a min a mostoha gazdasági viszonyok és az ország minden intézményének tudatlan és lelkiismeretlen vezetése a dühét kitölti. Legalább mikor beteg a szegény intelligens ember, legalább akkor függeszték föl a hajszát és kínzást, a mi egész életén át kíséri.